

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) โดยมีวัตถุประสงค์
1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง กินดี มีสุข 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของ
ผู้ปกครอง และนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องกินดี มีสุข 3) เพื่อ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้จากกิจกรรมการ
เรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง กินดี มีสุข

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาล
รัตนากาพสินธุ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษากาพสินธุ์ เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย กิจกรรม จำนวน 10 กิจกรรม แบบสัมภาษณ์
แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบบันทึกพฤติกรรมการ
เรียน แบบสนทนากลุ่ม

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง กินดี มีสุข ด้วยโมเดล
ชิปปาและความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนอนุบาลรัตนากาพสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาพสินธุ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถ
สรุปได้ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้อัตโนมัติ เรื่อง
กินดี มีสุข ด้วยโมเดลชิปปาและความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน จากการใช้
กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งทางร่างกาย
สติปัญญา สังคมและอารมณ์ มีขั้นตอนการสอนอยู่ 7 ขั้นตอน

1.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่มีกิจกรรมทดลอง มีขั้นตอน 7
ขั้นตอน ดังนี้ คือ

1) ขั้นการทบทวนความรู้เดิม โดยการใช้คำถามที่นำไปสู่เรื่องที่จะเรียน
และเรื่องที่จะให้นักเรียนทดลองหรือปฏิบัติกิจกรรม โดยคำถามดังกล่าวเป็นคำถามง่าย ๆ หรือ

เป็นการถามทบทวนในเรื่องที่เคยเรียนมาแล้วในคาบที่แล้ว ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้ของผู้เรียนในเรื่องที่เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

2) ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ ครูใช้คำถามอภิปรายก่อนการทดลองหรือลงมือปฏิบัติกิจกรรม และนักเรียนจะศึกษาขั้นตอนและวิธีในการทำการทดลอง และร่วมมือกันในการทำการทดลองในกลุ่ม ขั้นตอนนี้เป็นการแสวงหาข้อมูล ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

3) ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่/ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม นักเรียนในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องศึกษาผลการปฏิบัติหรือการทดลองที่ได้จากการทำการ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ซึ่งอาจจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงความรู้เดิม

4) ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกลุ่ม นักเรียนนำผลการปฏิบัติหรือการทดลองที่ได้มาช่วยกันสรุปผลการปฏิบัติหรือการทดลอง และทุกกลุ่มนำเสนอผลการปฏิบัติหรือการทดลองร่วมกันบนกระดาน และร่วมกันอภิปรายผลการปฏิบัติหรือการทดลอง ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนรวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนเองให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน

5) ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ ทุกกลุ่มร่วมกันสรุปผลการปฏิบัติหรือการทดลองความรู้ที่ได้จากการเรียนทั้งหมด ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้ทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่และจัดสิ่งที่เรียนรู้ให้เป็นระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

6) ขั้นการแสดงผลงาน แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานหรือเขียนผลการทดลอง ข้อสรุปทั้งหมดและคำตอบในข้อคำถามที่ครูได้ตั้งไว้ ซึ่งขั้นนี้เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงาน การสร้างความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจของตน

7) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ โดยจะให้นักเรียนได้นำกลับไปทำที่บ้านกับผู้ปกครอง ซึ่งขั้นนี้เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ

ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง กินดี มีสุข ด้วยโมเดลชิปปาและความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการทำงาน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและชื่นชมผลงานของตนเองและกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดความรักและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ผู้เรียนมีการนำเสนอผลงาน แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจที่มีกับบุคคลอื่น ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนนี้สามารถส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกิจกรรมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์

1.2 จากการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองและนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้อัตนศาสตร์ เรื่องกินดี มีสุขฯ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งนักเรียนและผู้ปกครองมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความคิดเห็นดังนี้

1.2.1 ครูผู้ร่วมวิจัย จากการสัมภาษณ์เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เรื่อง กินดี มีสุข ด้วยโมเดลชิปปา และความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ครูผู้ร่วมวิจัยให้ความเห็นว่ามีความรู้ความเข้าใจ มีความตระหนักและเห็นความจำเป็นและประโยชน์เกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้ปกครองมีความสำคัญต่อโรงเรียนเป็นอย่างมาก และได้ใช้ภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาช่วยส่งเสริมจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2.2 นักเรียน ความคิดเห็นของ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองมีความพึงพอใจและเห็นผลดีที่เรียนในรูปแบบโมเดลชิปปาและความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เพราะสนองต่อความสนใจและต้องการของตนเอง เป็นการเรียนที่สนุกสนาน น่าสนใจ ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงในสิ่งแวดล้อมจริง ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่แปลกใหม่ที่ไม่เคยได้เรียน ได้ทดลองในสิ่งที่ไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อน ได้พบกับความสำเร็จของตนเองแม้เป็นเรื่องเล็กน้อย ได้เข้าใจถึงวิถีชีวิตในชุมชนของตนเอง และเกิดความรัก ความสามัคคี กับผู้ปกครอง มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันได้

1.2.3 ผู้ปกครอง จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เรื่อง กินดี มีสุข ด้วยโมเดลชิปปา และความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เป็นสิ่งจำเป็น เพราะนอกจากจะได้รับความรู้ ประสบการณ์แล้วยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญในการเลี้ยงดูบุตรหลานมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน และพอใจที่บุตรหลานได้เข้าร่วมกิจกรรม จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่เข้าร่วมสอนเกิดความภูมิใจที่สอนแล้วนักเรียนตั้งใจเรียนมีความรู้สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ นักเรียนเคารพครูผู้ใหญ่ เกิดความอบอุ่น สังเกตพฤติกรรมขณะพบผู้ใหญ่ นักเรียนจะยกมือไหว้กล่าวทักทายด้วยคำสุภาพ ยิ้มแย้ม แจ่มใสแสดงความดีใจให้การต้อนรับอย่างดี ทุกคนอยากให้มีกิจกรรมแบบนี้ก็เพราะได้เรียนรู้หลากหลายรูปแบบจากการระดมสมองของครู ผู้ปกครอง และนักเรียน จากแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เป็นไปตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม 2545) ยังเป็นการเรียนรู้ตามสภาพจริงส่งผลให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผู้ปกครองมีความมั่นใจและเห็นความสำคัญติดตามความเคลื่อนไหวของกิจกรรมการเรียนและการบอกเล่าจากบุตรหลาน ผู้ปกครองเชื่อว่าการจัดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง กินดี มีสุข ด้วยโมเดลชิปปาและความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ส่งผลดีต่อตัวนักเรียน ทั้งด้านความรู้ การได้ปฏิบัติจริง ตลอดจนได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตการบริโภคอาหารในท้องถิ่น เพื่อเป็นพื้นฐานชีวิตของนักเรียนภาคหน้า และเห็นว่าการที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมยังส่งผลดีต่อทุกฝ่าย ทั้งครู นักเรียน เห็นควรให้ดำเนินกิจกรรมนี้ต่อไปและนำไปใช้กับ วิชาหรือชั้นเรียนอื่น ๆ

1.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้อาชีวศึกษา เรื่อง กินดี มีสุข โดยความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อาชีวศึกษา เรื่อง กินดี มีสุข ด้วยโมเดลชิปปา และความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่นอกจากสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ยังเป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและ

ความต้องการของชุมชน ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมวางแผนการจัดกิจกรรม ร่วมปฏิบัติกับบุตรหลานทำให้เกิดเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ ทุกคนมีความสามัคคี ร่วมแรง ร่วมใจ การรวมกลุ่มส่งผลให้เกิดความอบอุ่นขึ้นในครอบครัว มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ต่อโรงเรียน และมีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน

2.1 จากผลการวิจัยพบว่าการนำรูปแบบการเรียนรู้ด้วยชิปาโมเดลและความร่วมมือระหว่าง ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เป็นการเปิดกว้างให้ครู ผู้ปกครองและนักเรียน ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็น ซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดประโยชน์ต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และเป็นการสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นอย่างดี ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการศึกษาทั้งด้านวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณต่าง ๆ และมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน มีความรู้ความเข้าใจ การจัดการเรียนรู้อีกขึ้น ผู้ปกครองมีส่วนร่วมแบบเต็มรูปแบบตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม ประเมินผลในทุกกิจกรรม เกิดความรักความสามัคคี เกิดการขับเคลื่อนทางปัญญา การเรียนรู้ จากกันและกัน เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ สัมพร จงปีหย่า (2547 : 77-78) ที่กล่าวว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการเปิด โอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเต็มรูปแบบ คือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม รับผิดชอบในการปรับปรุงพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลายรูปแบบวิธีการ เกิดความ ต่อเนื่องอย่างยั่งยืน มีความเข้าใจอันดีต่อกันนักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สามารถ นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองให้เป็นคนดี มีปัญญา อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

2.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง กินดี มีสุข ด้วยโมเดลชิปาและความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความพอใจอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการใช้รูปแบบในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นเต้น ทำท่าย เกิดความอยากรู้อยากเห็น และมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม อันส่งผลให้เกิดการ เรียนรู้ดีขึ้น ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยที่นำรูปแบบ การสอนแบบชิปาไปใช้ในวิชาต่าง ๆ ได้แก่ จิรนนท์ บุญเรือน (2544 : 120-121) ศึกษาผล ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอานวยศิลป์ จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 28 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบชิปา

ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนทางภาษาสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจริญ มณีจันทร์ (2544 : 35- 38) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ในวิชาอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม คิดเป็นร้อยละ 17.4 และความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนแบบซิปปามีความพึงพอใจมากที่สุด

2.3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่นำโมเดลซิปปาไปใช้ ได้แก่

วราภรณ์ แตงมีแสง (2545: 57-58) ได้ทำการวิจัย เรื่องการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้รูปแบบซิปปาในวิชามนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 40 คน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ รูปแบบการวิจัยเป็นแบบวิจัยกึ่งทดลอง ผลการวิจัยพบว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้รูปแบบโมเดลซิปปา ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาวิชามากขึ้น นักศึกษายังสามารถเรียนรู้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ค่าเท่ากับร้อยละ 73.44 ของคะแนนเต็ม และมีนักศึกษาจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 97.5 ที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 จันทรเพ็ญ ทองย่น (2544 : 83) ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ วิชาวิทยาศาสตร์ (ว.203) โดยใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยดำเนินการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อตามหลักการแบบซิปปา ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง สูงกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย 3.86 ซึ่งอยู่ระดับปฏิบัติมาก และแผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ ที่จัดการกิจกรรมการเรียนรู้อตามหลักซิปปามีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.14/80.4 มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผาณิต เย็นแข (2544 : 88-90) ศึกษาเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบซิปปา เพื่อการพัฒนาจริยธรรม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนประถมสาธิตสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 46 คน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จริยศึกษา ของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และระเบียบ สมหวัง (2551 : 91-92) ได้ทำการวิจัยในเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลซิปปา เรื่องทศนิยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนหนองเรือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 24 คน รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามหลักของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง และเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายผล แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน สามารถสรุปข้อความรู้ด้วยตนเอง กล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเอง เกิดทักษะในการแก้ปัญหา รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้เรื่องทศนิยมโดยใช้โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL) พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทศนิยมมีค่าเฉลี่ย 24.67 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.22 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 23 คน จากจำนวนนักเรียน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67

สรุปได้ว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง กินดี มีสุข ด้วยโมเดลซิปปาและความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้มีการจัดนิทรรศการเพื่อประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลงาน เพื่อเป็นการขยายเครือข่ายการส่งเสริมสุขภาพ เป็นการสร้างความภูมิใจให้แก่นักเรียนทุกคน ทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมเป็นอย่างมาก เกิดการต่อเนื่องเป็นพลวัตรอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 มาตรา 24 และวิจัยตันศิริ (2542: 69-70) ระบุว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ เกิดความใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ อย่างสมดุล ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา โดยประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนเพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

3. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยโมเดลชิปปาและความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

3.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองตอบความต้องการของผู้เรียนโดยแท้จริง

3.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน ในทุกกลุ่มสาระวิชา ควรคำนึงหรือมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และนำแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง

3.1.3 ครูผู้สอนควรชี้แจงบทบาทของนักเรียนในแต่ละขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทของตนเองให้มากที่สุดก่อนดำเนินการสอน

3.1.4 ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างสื่อการสอนหรือผลงานร่วมกับผู้ปกครอง ให้มากกว่านี้

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันในวิชาอื่น ๆ

3.2.2 ควรนำรูปแบบการสอนและรูปแบบการวิจัยนี้ไปศึกษากับนักเรียน นักศึกษาในระดับต่าง ๆ และกลุ่มสาระวิชาอื่น ๆ ต่อไป

3.2.3 ควรมีการค้นคว้าพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อให้ได้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสร้างความ สนใจแก่ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

3.2.4 ควรจัดให้มีการศึกษาค้นคว้าในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน ที่เปิดโอกาสให้หลากหลายภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ เพื่อ เปิดกว้างในการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น